

Υπουργείο Εσωτερικῶν
(Μακεδονίας καὶ Θράκης)

Ἡ Ἑλληνίδα στὸν πόλεμο

Ἔκδοσις Α΄, Θεσσαλονίκη 2019.

Σελίδες 20 (21 x 29,7 ἐκ.)

Πρόλογος

Ἡ περιοδική Ἔκθεσις πὺ διοργανῶνει τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν (Τομέας Μακεδονίας καὶ Θράκης) με θέμα «**Ἡ Ἑλληνίδα στὸν πόλεμο**», εἶναι τὸ «παράσημο» πὺ οφείλουμε νὰ ἀπονεύμουμε ὡς Ἔθνος στὶς γυναῖκες τῆς Πατρίδας μας.

Σὲ ὄλες ἐκεῖνες, ἐπώνυμες καὶ ἀνώνυμες, πὺ πρωτοστάτησαν στοὺς ἀγῶνες τοῦ τόπου μας, λειτουργῶντας ὡς φύλακας ἄγγελος τῶν ἠθικῶν μας ἀξιῶν.

Στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821 συναντοῦμε τὴν Ἑλληνίδα ὡς μαχήτρια. **Τ**ὴν βρίσκουμε νὰ πολεμᾷ ἀγόγγυστα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, στὸ ἴδιο μετερίζι με τὸν ἄνδρα τῆς. **Μ**ὲ ἀπαράμιλλο θάρρος καὶ ἀξιοθαύμαστη γενναιότητα ἀποτέλεσε σύμβολο δυναμισμοῦ, μὲ χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τὴν ἀπόφασιν ἀρκετῶν Ἑλληνίδων νὰ πέσουν μαζί μὲ τὰ παιδιὰ τους, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1822, στὸ ὄρητικὸ ποτάμι τῆς Ἀραπίτσας, μετὰ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς Νάουσας ἀπὸ τὸν Ὄθμανικὸ στρατό. **Ἐ**κεῖνῃ ἡ πράξις ἐξελίχθηκε στὴν

υπέριστατη θυσία τῆς γυναίκα, πού προτιμᾷ τὸν θάνατο ἀπὸ τὴν ἀτίμωση καὶ τὴν δυστυχία.

Στὸν ἀτυχῆ ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 1897, ὑπηρέτησε ὡς νοσοκόμα, προσφέροντας φροντίδα καὶ θαλπωρὴ στὰ παλικάρια τοῦ μετώπου.

Στὸ Μακεδονικὸ ἀγῶνα τῆς περιόδου 1904-1908, ἀνέλαβε μὲ ἀυταπάρηση δράση σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης.

Στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους τοῦ 1912-1913, πῆρε τὰ ὄπλα στὰ χρόνια τῆς δόξας, ἐνῶ στὴν Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία τοῦ 1922 τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας ξεπέρασε τὰ ἀνθρώπινα ὅρια καὶ ὡς φορέας ἀγάπης καὶ εὐαισθησίας «ἐπούλωσε» τὶς πληγὲς τῆς καταστροφῆς.

Στὰ δύσκολα χρόνια τοῦ ἔπους τοῦ '40 οἱ Ἑλληνίδες κατευόδωσαν τοὺς φαντάρους συζύγους καὶ υἱούς, δίνοντας τὴν εὐχὴ καὶ τὸ σταυρὸ τους. **Υ**μνησαν μὲ τραγούδια τοὺς ἥρωες, ἔπλεξαν, ἔραψαν καὶ συγκέντρωσαν ροῦχα γιὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσουν, ἐνῶ κουβάλησαν μέχρι καὶ πυρομαχικὰ στοὺς ὤμους τους στὴν ὄροσειρὰ τῆς Πίνδου.

Όλες οἱ ἐκφάνσεις τῆς προσφορᾶς τους ἀποτυπώθηκαν στὰ βιβλία τῆς ἱστορίας, ἀποτελώντας πηγὴ ἔμπνευσης καὶ ἀφετηρία στοχασμοῦ πού μᾶς ἔδωσε τὸ ἐρέθισμα νὰ δημιουργήσουμε τὴν νέα Ἐκθεση, πού ἀρχικὰ φιλοξενεῖται σὲ ἐκθεσιακοὺς χώρους πόλεων τῆς Μακεδονίας, καὶ στὴν συνέχεια θὰ καταλήξει στὴν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, στὸ ἱστορικὸ κτίριο τοῦ Διοικητηρίου.

Ταυτόχρονα ἡ Ἑλληνίδα ἀναδεικνύει τὴν ἰκανότητά της νὰ ἀναγεννᾷ τὸ νοικοκυριὸ ξαναχτίζοντας ἐλπίδες, ὄνειρα καὶ προσδοκίες γιὰ καλύτερες ἡμέρες.

Εὖχομαι, ἡ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ πού επιχειροῦμε νὰ ἔχει ἔντονο διδακτικὸ χαρακτήρα, ὑπενθυμίζοντας σὲ ὅλους μας ὅτι ἡ Ἑλλάδα χρωστáει πολλὰ στὶς γυναῖκες της.

*Θεόδωρος Γ. Καραόγλου
Υφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν
(Μακεδονίας καὶ Θράκης)*

* * *

Περιεχόμενα

Πρόλογος Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν (Μακεδονίας καὶ Θράκης).
Επώνυμες Ἑλληνίδες ἀγωνίστριες κατὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Ανώνυμες Έλληνίδες στην Έπανάσταση τοῦ 1821.

Ἡ Ἑλληνίδα τὸ 1821.

Ἡ Ἑλληνίδα στὴν Έπανάσταση στὴν Κρήτη καὶ στὸν πόλεμο τοῦ 1897.

Οὶ γυναῖκες στὸ Μακεδονικὸ Ἀγῶνα.

Οὶ νοσηλεύτριες στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους 1912-13.

Οὶ γυναῖκες τῆς βασιλικῆς οἰκογένειας στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους 1912-13.

Οὶ Ἡπειρώτισσες στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους 1912-13.

Θάλεια Φλωρᾶ-Καραβία: **Ἡ** ζωγράφος τῶν Ἐθνικῶν Ἀγῶνων.

Στὴν Μικρασιατικὴ Ἐκστρατεία 1919-1922.

Οὶ Ἡπειρώτισσες τὸ 1940.

Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλληνίδων στὴν Ἐποποιΐα τοῦ 1940-41.

Βέμπο.

Ἐλληνίδες στὴν Κατοχή.

Ἡ Ἑλληνίδα στὶς Ἐνοπλες Δυνάμεις σήμερα.

Τάγμα Ἀριστείας τῆς Εὐποΐας.

